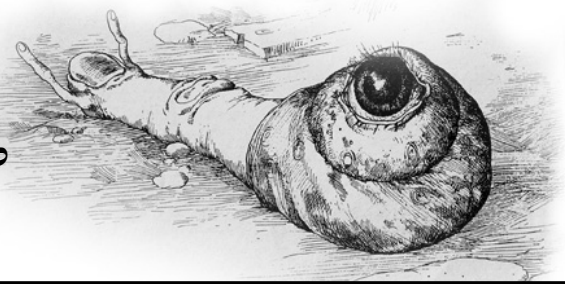

ע' קווירית

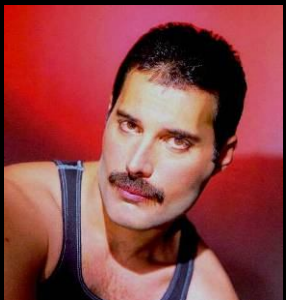
פנזון לייכונגים קווייריים, גיליון 18, 25 נובמבר 2009

שנות השבעים הסוערות

פרדי מרקורי מת ב-24 בנובמבר 1991. ההודעה הרשמית על מחלתו יצאה 24 שעות בלבד טרם מותו. בהצהרה אותה ניסח בעצמו כתב: "הגיע העת שמעריצי וחבריי ידעו את האמת". למחרת, עשר דקות לאחר שהאישה בחייו, מארי אוסטין עזבה את החדר וכשמאהבו, ג'ים הוטון, לצידו, מת פרדי מרקורי.

הקריירה של להקת קווין בראשותו של מרקורי השתרעה על פני שני עשורים. ראשיתה בתחילת שנות ה-70 אז נהג פרדי להתרוצץ על הבמה מאופר, מגודל שיער ולבוש בגדי גוף הדוקים או מעילי נשים. למרות שמעולם לא יצא מהארון הוא הביא את ההומוסקסואליות והאנדרוגיניות אל לב הרוק הכבד הגברי והמאצ'ואיסטי. בשנות ה-80 חלה תפנית, את הרוק הכבד האופראי שאפיין את הלהקה החליף סגנון מעט קליל יותר, עם השפעות דיסקו שחלק ממבקרי המוזיקה בזים לו עד היום. כמעט חמור מזה לדעת מעריציו אז, היה השינוי שערך פרדי בהופעתו: שפם עבות עיטר מעכשיו את פניו ושיווה לו מראה מבוגר בכעשר שנים. המעריצים ביטאו את מחאתם בהשלת סכיני גילוח אל הבמה אך לשווא, השפם הפך לסמלו המסחרי החדש. ב-1984 גילח אותו לצורך צילומי הקליפ [I want to break free](#) אך שימר אותו שעה שהתחפש באותו הקליפ לאישה וחולל סערה באמריקה, שבעקבותיה הוחרמה הלהקה למעשה עד למותו. גם בהופעותיו המשותפות עם הזמרת מונסראט קאבאייה מ-1986, הוא מופיע גלוח שפם. יש טענות הגורסות כי הסיבה למראה פניו העגלגל בקליפים שהנציחו את השת"פ בין השניים, היא התנפחותם בעקבות המחלה. קאבאייה ומרקורי ביצעו בין היתר יחדיו את [שיר הנושא](#) לאולימפיאדת ברצלונה '92 – שנה בה כבר לא היה מרקורי בין החיים. שמועות מרושעות גרסו מאוחר יותר כי השניים תינו אהבים וכי מרקורי הדביק את קאבאייה באיידס.

שנות השמונים והשפם המפורסם

גלוח שפם, עם מונסראט קאבאייה

עם היוודע לו דבר מחלתו, ב-1986, פרש פרדי מהופעות מבלי ששיתף אפילו את חברי להקתו בסיבה האמיתית להחלטתו. הלהקה שמילאה אצטדיונים מצמצמה מעתה את הופעותיה לקליפים וטקסי פרסים. אלבומם הבא the miracle יצא ב-1989. מעט קשה היה לזהות את מרקורי הפרוע של שנות השבעים באיש הבורגני למראה שהופיע בקליפים. אט אט חלו שינויים בהופעתו: את השפם הידוע החליף זקן זיפים, שנועד אולי להסתיר את סימני המחלה, הכרס שהחלה מבצבצת בקליפ ל-[I want it all](#) התחלפה ברזון מטריד בקליפ של Scandal. מכאן ואילך קולו של פרדי עז ומלא עוצמה כתמיד, אך בתמונות הוא הולך וקמל, הולך ונהיה חולה וחלש יותר, מבלי שהאפקטים השונים בהם נעשה שימוש מכוון הצליחו לטשטש זאת. הקליפים ל-[the show must go on](#) ו-[innuendo](#) הורכבו ככונה ממונטאז' תמונות ישנות בלבד של הלהקה. בקליפ [I'm going slightly mad](#) הוא עוטה פאה ואיפור כבד, ביחד עם מקטורן מרופד שלא הצליח להסתיר את רזונו. בקליפ "hang long" הוא כחוש באופן שובר לב ואילו הקליפ [these were the days of our life](#) כבר נגז שכן לא ניתן היה עוד להסתיר בו את סימני המחלה. חודשים ספורים לאחר הצילומים נפטר פרדי. כיום ניתן למצוא ברשת תמונות פיראטיות ממיטת חוליו, בהן נראה האיש שדאג בקנאות לפרטיותו מוצג בכל חולשתו מכמירת הלב. במושב בו גדלתי לא היו אותה תקופה לא כבלים ולא ערוץ 2 ולרדיו לא נהגתי להאזין. כך קרה שרק מותו של פרדי הביא את הלהקה אל תודעתי. 18 שנה מאוחר יותר עודי זוכר לו חסד ילדות ונעורים והוא מתנגן אצלי על המחשב כמו פעם כשעוד מכרו קסטות בחנויות. את אוסף הכתבות המפואר עודני שומר ומחשיב עדיין כאחד האוצרות שלי. יותר מהכל פרדי מרקורי, הנשי והאנדרוגיני, היה הגבר שחלמתי להיות. את הידוק השפתיים המפורסם שלו חיקיתי כל כך הרבה עד שנשמע בשפת הגוף שלי עד היום. התחממתי לאורה של המוזיקה שלו בכל 17 וחצי השנים האחרונות והקפואות. אני נזכר ומשתומם, מי היה מאמין שכבר כמעט 20 שנה?

1991-these were the days of our life

1989 – I want it all

צ' בר

D_tv25@hotmail.com

צ'ברכונגים צ'איליונות חדשים אנא הצטרפו לקבוצה:

<http://www.facebook.com/group.php?gid=148196341462>